

தனித்தமிழ்
சிறுவர் கலைத் தழ்

பைந்தமிழில் படிப்பது முறை!

பழந்தமிழ் நாட்டில்
பைந்தமிழ் மொழியில்
படிப்பது தானே முறை!
இழந்தநம் உரிமை
எய்திடத் தடுக்கும்
இழிருரின் செவிபட, அறை!

கனித்தமிழ் நிலத்தில்
கண்ணெனுந் தமிழில்
கற்பது தானே சரி!
தனித்தமிழ் மொழியைத்
தாழ்த்திய பகையைத்
தணலிட் டே, உடன் எரி!

தமிழ்வுழங் கிடத்தில்
தாய்மொழி வழியாய்த்
தமிழர் படிப்பதா பிழை?
அமிழ்ந்தவர் எழுந்தால்
அயலவர்க் கென்ன?
அயர்வதா? நீ, முனைந் துழை!

பிறந்தநம் மண்ணில்
பீடுறும் தமிழில்
பேசுதற் கோ. ஒரு தடை?
மறந்த, பண் பாட்டை
மறவர்கள் மீட்க
மறிப்பவர் எவர்? கொடி றுடை!

முத்தமிழ்த் தரையில்
முதுதமிழ் மொழியில்
முறைப்படப் பயில்வதா த்து?
எத்துறை அறிவையும்
ஏற்குநந் தமிழே!
இனியுங்கள் பருப்பு, வே காது!

அத்தனை, பாட்டனை
அடிமைசெய் ததுபோல்
ஆரையிங் கற்றுவாய் இன்னும்
எத்தனை ஆண்டுகள்
இழப்பதெம் உரிமை?
எழுந்திடின் கமுகுமைத் தின்னும்

குரல்: 4

இசை: 12

விலை 25 காசு

சீற்றார்!

நெருக்கம் குறைந்த குடில்கள், மனைகள்,
நீண்ட மரங்கள் நிறைந்தனர்!
தெருக்கள் குறைவு; இரைச்சல் இல்லை;
தென்றல் தவழும் சிறியனர்!

சாலை தோறும் அடர்ந்த மரங்கள்
சந்தனத்தின் நிழல்தரும்!
ஓலைக் குடில்கள் வெப்பந் தாங்கி
உள்ளங் குளிரச் செய்திடும்!

காற்றும் மலையும், வயல்கள் எங்கும்
கண் குளிர்ந்த பசுமையும்,
ஏற்றப் பாட்டும் எருதின் ஒலியும்
எங்கும் மகிழ்வைப் பொசிந்திடும்!

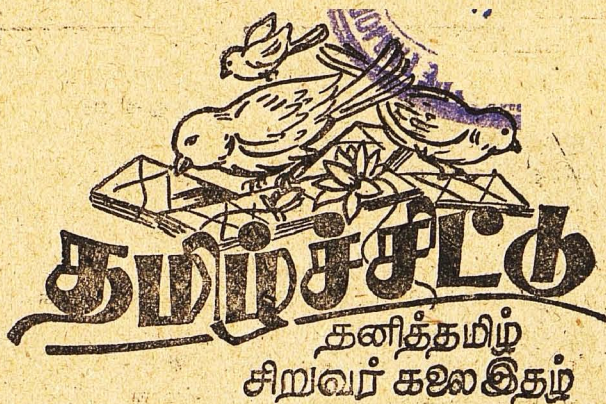
ஏரி, குளங்கள், வயல்கள் எங்கும்
இனிய ஊனீர் தேங்குமாம்!
கார் முகில்கள் குன்று தோறும்
கவிந்து படுத்துத் தூங்குமாம்!

கழனி எங்கும் கரும்புத் தோட்டம்;
கதிர் விளைந்து சாயுமாம்!
உழவர் பாடல் காற்றில் மிதந்தே
ஊர்க்குள் வந்து பாயுமாம்!

மடைகள் தோறும் மீன்கள் துள்ளும்;
மண்டும் நாரைக் கூட்டங்கள்!
அடைகள் போலும் தேனீக் கூடு!
ஆல விழுதின் ஊஞ்சல்கள்!

புத்தம் புதிய கறிகள், காய்கள்!
பூ மணக்கும் சோலைகள்!
கத்துங் குயில்கள், கிளிகள் நிறைந்து
கணிகள் கோதுங் காட்சிகள்!

தூய்மைக் காற்று! தூய்மைச் சூழல்!
தொத்து நோய்கள் இலாத ஊர்!
வாய்மை நெஞ்சம் சார்ந்த மக்கள்!
வாழ்க்கை மணக்கும் சிறியனர்!

இன்றைய பயனோ நேற்றைய உழைப்பு!
 இன்றைய சிறுவர் நானைய உலகம்!
 நன்று செய்வதே நமக்குநல் வாழ்க்கை!
 என்றும் அழியாது இருப்பது புகழே!

குரல்-4. | தி .பி. -2005 கடகம்-கன்னி; ஆக-அக்'70 | இசை-12.

புதுமை இலக்கியம் புனைக இளைஞனே!

இலக்கியஞ் செய்க! இலக்கியஞ் செய்க!
 இனைய தமிழனே! இலக்கியஞ் செய்க!
 கலக்குறும் மூடக் களஞ்சியம்-எல்லாம்
 விலக்கியே புதுமை விளைவித் திடுக!

'புராணக்' குப்பைகள் தமிழில் புகுந்தன;
 இராத பொய்யம்மைகள் எழுந்தன தமிழில்!
 மடமைக் கதைகளால் மக்கள் இழிந்தனர்;
 கடமை மறந்தனர்; சுயமை மிகுந்தது!
 துலக்கம்ற் றிருக்கும் அவர்துயர் துடைக்கும்
 இலக்கியஞ் செய்க, இனைய தமிழனே!

-10

வெளியீட்டாளர், பொறுப்பாசிரியர்: பெருஞ்சித்திரன்.
 தென்மொழி மின் அச்சகம், கடலூர்-1. தமிழ்நாடு.

'பிரமன்' என்பவன் பெயர்த்தெழு தியதிது;
 'அரன்'தன் மனைவிக்கு அறிவித் ததுவிது;
 'நாரத' முனிவன் நவின்றது, இந்நூல்!
 'பாரதம்' பாடிய வியாசனின் கருத்திது!
 வால்மீகி எழுதிய வடமொழிக் கதையினை
 நூலாய்ப் புளுகிய கம்பனின் நூற்பிது
 -எனப்பல வாறாய் எழுந்த நூலெலாம்
 மனத்தையுங் கெடுத்து அறிவையும் மாய்த்தே
 ஒருசிலர் வாழவும் மிகப்பலர் வீழவும்-
 நெருநலும், இன்றும் நாஜையும், நின்று
 மக்கள் குலத்தினை மட்கிடச் செய்வன!
 தக்கவே அவற்றைத் தரைமட்ட மாக்கி
 எந்தமிழ் மக்கள் எழுச்சிபெற்றுய்ந்திடச்
 செந்தமிழ் இலக்கியம் செய்க இளைஞனே!

-20

கொடுமை சான்ற குலப்பிரி வினைகளை-
 கெடுமை புகட்டும் சமயக் கீழ்மையை-
 செல்வச் செருக்கினைச் செந்தமிழ்ச் சொற்களால்
 கல்லி யெறிந்திடும் இலக்கியங் கழறுக!

வாழ்க்கை பொதுவெனும் வாழ்த்தினைப் பாடி
 வீழ்க்கை யுற்றவர் விலாவலி வேறவும்,
 நொடிந்தவர் குருதி நுரைத்துப் பொங்கவும்
 இடிந்தவர் வாழ்க்கை எழுச்சிபெற்றுய்யவும்,
 புதுமை இலக்கியம் புனைக இளைஞனே!
 பொதுமை இலக்கியம் பூக்கட்டும் இன்றே!

-30

-பெருஞ்சித்திரன்

மதுரை மாநாட்டுக்கு வரும் அன்பர்களுக்கு
 ஒரு நற்செய்தி!

மதுரை மாநாட்டில் பழைய தென்மொழி, தமிழ்ச்சீட்டு இதழ்கள்
 பாதி விலைக்குக் கிடைக்கும். இவ்வரிய வாய்ப்பை அன்பர்கள் பயன்
 படுத்திக் கொள்க.

மதுரை மாநாடு '71 பிப்ரவரி 6, 7-க்கு
 ஒத்திவைக்கப் பெற்றது!

இந்தியா சில குறிப்புகள்

(நினைவில் வைக்க)

நிலம்:

- 0 உலகில் உள்ள 163 நாடுகளுள் இந்தியாவும் ஒன்று.
- 0 உலகின் மொத்த நிலரப்பரப்பில் இந்தியாவின் பரப்பு 2.4% விழுக்காடு. அஃதாவது 12,69,640 சதுரக்கற்கள். (32 இலக்கம் சதுர கி. மீ.) இதில் 2,80,159 சதுரக் கற்கள் காடுகள்.
- 0 பிரிட்டிசு தீவுகளைப்போல் 13 மடங்கு பெரியது.
- 0 சப்பாளைப்போல் 8 மடங்கு பெரியது.
- 0 அமெரிக்க ஒன்றிய நாடுகளின் மொத்தப்பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு உடையது.
- 0 உருசிய ஒன்றிய நாடுகளின் மொத்தப் பரப்பில் ஏழில் ஒரு பங்கு உடையது.
- 0 8,200 கற்கள் நீள எல்லை கொண்டது.
- 0 3500 கற்கள் நீளக் கடற்கரை கொண்டது.
- 0 வடக்குத் தெற்கில் 20,000 கற்களும், கிழமேற்கில் 1,700 கற்களும் நீளமுடையது.
- 0 இந்தியாவில் உள்ள மொத்த ஆறுகளில் ஆண்டுதோறும் 13,560 இலக்கம் 'ஏக்கர் அடி,' நீர் ஓடுகின்றது. [ஓர் 'ஏக்கர் அடி' என்பது 5,280 சதுர அடி (ஓர் ஏக்கர்) நிலத்தில் ஓர் அடி உயரம் தேங்கியிருக்கத் தேவையான நீர்]

நாடு (ஆட்சி அமைப்பு):

9 இந்தியர்வின் சட்டமன்ற ஆளுகைக்குட்பட்ட மாநிலங்கள் (18)

(பிறைக் கோட்டுக்குள் குறிக்கப்பெற்ற எண்கள் மாநிலங்களில் உள்ள மாவட்டங்களைக் குறிக்கும்)

1. அசாம் (16)	7. பஞ்சாப் (11)
2. ஆந்திரா (19)	8. அரியானா (7)
3. உத்தாப்பிரதேசம் (54)	9. மகாராட்டிரம் (26)
4. ஒரிசா (13)	10. குசராத் (18)
5. சம்மு-காசுமீரம் (14)	11. பீகார் (17)
6. கேரளம் (9)	12. தமிழ்நாடு (14)

மேரி மாண்டிசோரி அம்மையார்.

[‘திட்டம்’ (மலர்: 2 இதழ்: 3) மாதமிருமுறைத் தாளிகையில் வெளிவந்த கட்டுரையின் சுருக்கம்.]

“குழந்தைகளுக்குக் கல்வியா? அறிவு வளராத நிலையிலா? அது முடியாது. அவர்களுடைய நெஞ்சில் நுழையாது.” என்று குழந்தைகளை லலாம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுடைய உள் ஆற்றல் கண்டுகொள்ளப்பட வில்லை. அந்த நாளில், “இல்லை இல்லை; குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்க முடியும்; அவர்கள் எல்லாரிடமும் ஒவ்வோர் ஆற்றல் அடங்கி யிருக்கிறது. அந்த ஆற்றலை என்னால் வெளிப்படுத்த முடியும். அதற்கு ஒரு புதிய கல்வி முறை வைத்திருக்கிறேன்.” என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தார், மேரி மாண்டிசோரி அம்மையார். அந்த அம்மையார் கண்டுகாட்டிய புதிய கல்விமுறை தான் “மாண்டிசோரி கல்விமுறை” என்று இன்று வழங்கப்படுகிறது.

மாண்டிசோரி அம்மையார் இத்தாலி நாட்டினர். நல்ல மனத்துணிச்சல் உடையவர். தம் பதினான்காம் அகவையில் கணக்கை விரும்பிப் படித்தார். பொறியியலராகப் பட்டம் பெற விரும்பினார். ஆனால் அந்த விருப்பம் நிறைவேற வில்லை. பின்னர், மருத்துவம் படித்தார். அதற்குக் குடும்பத்தார் எதிர்த்தனர்; அரசினர் எதிர்ப்புக் காட்டினர். அதைக்கண்டு மனம் தளரவில்லை. தொடர்ந்து படித்து, 1896-ஆம் ஆண்டு மருத்துவப்பட்டம் பெற்றார். மாண்டிசோரி அம்மையார். அவர்தாம் இத்தாலி நாட்டின் முதல் பெண் மருத்துவர்.

மாண்டிசோரி அம்மையார் உரோமப் பல்கலைக்கழக மருத்துவப் பிரிவில் பணியாற்றினார். அங்கே குறுகிய இடம். தூய்மையில்லாத இடம். இப்படி இருந்த இடத்தில் மனநோய்க் குழந்தைகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுடன் இவர் தொடர்பு கொள்ள நேர்ந்தது. அவர்களை ஆளாக்க வேண்டுமென்றால் பண்டுவம் செய்தால் ‘மட்டும் போதாது; கல்வியும் புகட்ட வேண்டும் என்று கருதினார். கருதி, அதற்கெனத் தனி நிலையம் ஒன்று நிறுவினார். இரண்டாண்டுகள் கடுமையாக உழைத்தார். அம் மனநோய்க் குழந்தைகள் தம் நினைவை எய்தினர். அவர்களை அன்போடும் அறிவோடும் கண்காணித்தார். அவர்கள் மற்றக் குழந்தைகளைவிட நன்றாகத் தேர்ச்சியடையும் அளவுக்குக் கல்வி கற்றுக்கொண்டனர். இது அவருடைய முதல் வெற்றி.

அம்மையாருக்கு 1907-ஆம் ஆண்டு சில குழந்தைகளைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு கொடுக்கப்பெற்றது. அவர்களோ ஏழைகள்; துயரம் மிக்கவர்கள். ஆறு அகவைக்கும் குறைந்தவர்கள். அவர்களுக்கும் கல்வி கற்பிக்க முடியும் என்று அக்காலத்தில் யாரும் நம்பவில்லை. ஆனால் மாண்டிசோரி அம்மையார் நம்பினார். அவருடைய நம்பிக்கை வெல்லத்தான் செய்தது.

தம் அறிவாற்றலால் புதிய நுட்பங்களையும் முறைகளையும் கையாண்டு அவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றினார். பெரியவர்களைவிட விரைவில் மன நலம்பெறத் தொடங்கினார். அவர்களுடைய ஆற்றலும் திறமையும் வெளிப்பட்டன. அவர்களுடைய வளர்ச்சி வியக்கத் தக்கதாக இருந்தது.

மனக் கோளாறு உள்ள குழந்தைகள் எப்படி நலம்பெற்றனர்? ஏழைக் குழந்தைகள் எப்படி அறிவு பெற்றனர்? எவையெவை உதவின? - என்பது பற்றி யெல்லாம் ஆய்வு செய்தார் அம்மைபார். அவர் பயன்படுத்திய கருவிகள், செயல்முறைகள் முதலியன தொகுக்கப் பெற்றன. இவையெல்லாம் சேர்ந்ததுதான் “மாண்டிசோரி கல்வி முறை”. இந்த முறையை அம்மையார் ஒரு குழந்தை முழுமலர்ச்சியடைந்து மாந்தப் பருவம் எய்தும்வரை கையாண்டார். பல்வேறு இனம், மொழி, பண்பாடு, மதம் சார்பான குழந்தைகளிடம் ஆய்வு செய்தார். ஆய்வு பெருவெற்றியைத் தந்தது.

ஒரு குழந்தையின் சொல், செயல்முதலியவற்றிலிருந்து அதனுடைய அறிவை முதலில் உணர்ந்து கொள்வது, பின்னர் அதனுடைய ஆற்றலுக்கும் திறமைக்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்து உதவுவது; உதவினால் எப்படி வளர்கிறது; அதற்கு மாறாக ஒடுக்கினால் எப்படி வளர்ச்சி யுருமல் ஒடுங்குகிறது-என்பது பற்றியெல்லாம் ஆய்வு செய்த அம்மைபார் “குழந்தை மலர்ந்து மாந்தனாகிறான்” என்ற கோட்பாட்டைக் கண்டுபிடித்தார். இதன் வழித்தாம் கண்டுபிடித்த புதிய கல்வி முறையைத் தாமே பரப்ப விரும்பினார். தம் மருத்துவப் பணியைத் துறந்தார். ஊர் ஊராக, நாடு நாடாகச் சுற்றினார்.

இப்படிச் சுற்றுகையில் இந்தியாவுக்கும் வந்தார். 1937-ஆம் ஆண்டுமுதல் 1946 வரையிலும், 1947 முதல் 1949 வரையிலும் தங்கியிருந்தார். பல கல்வி நிலையங்களை ஏற்படுத்தித் தொண்டாற்றினார். அவருக்கு நோபல் பரிசு தரும்படி இந்திய நாட்டரசு 1950-ஆம் ஆண்டு பரிந்துரைத்தது. ஆனால் அதன்பிறகு இரண்டாண்டுக்குள், 1952-இல் மே மாதம் 6-ஆம் நாள் தம் தொண்டினை முடித்துக் கொண்டு மறைந்தார். ஆனால் அவருடைய அறிவுப் புரட்சியில் விளைந்த ஆக்கங்கள் மறைந்துபோக வில்லை.

கிரேக்கத்தில் தமிழ்ச் சொற்கள்

(பாவாணர் நூல்களினின்றும் தொகுத்தவர் நாட்டரக்கோட்டை

சு. நாகலிங்கம்)

தமிழ் கிரேக்கம்

படர் (செல்)-Pet

படு(விழு)-Pet

படு(வருந்து)-Pathein(Suffer)

பண்-Pen-omai (to work)
pon-os(work)

பதம்-பாதம்-Podos

பம்பு(தெ.)- அனுப்பு-Pempo
(Send)

பரி(வட்ட)-Peri

பல-Poly, polu, polus.

பழைய-Paiaios

பாடு-Pathos(suffering)

பாதை-Hodos

பாழி(நகரம்)-Polis(city)

பிகுவு(தெ.)-Sphiggo(draw-
tightly)

பிசை-Pisso

பிடும்பு(பிடி, உடை, வெடி)
(f)regnyimi

புட்டி-Buttis

புரி(செய்)-Prasso

புருவம்-Ophrys(brow)

புரை(துளை)-Peros

புழை(சிறுவாயில்)-Pulr, pulai,
pulon.

புறம்(பக்கம்)-para

பெள்(விழை)-philos

பேபே-Bobos

பேதல்-paidos

தமிழ் கிரேக்கம்

பையன்.Pais

பொறு-Pher, pherein, phero.

போர்-Ba-o

மடல்-Petalon

மத்து-மது-Methu

மற்று-Meta(apfx.meaning
beyond, over, after and fre-
quently denoting change or
transformation.)

மனை-Mone (abode)

மால்(கருப்பு)-Melos(black)

முகில்-U-michle

முயல்-Moleo(strive)

முறுமுறு-Mumu, E, murmur.

முன்னம்-முனம் மனம்-Menos

முக்கு-Mukter(nose) [(mind.)]

முக்கு-Muxa(mucus)

முழ்-முடு, முய்-Muo(shut)

முளை-Muelose(marrow)

மேல்-மெலுக்கு-Malakos(soft)

மொத்திகை (மத்திகை)-Mastix
mastigos.

மொல்லை-Molos(mass)

வழு-Sphellow(fallacy)

விளாசு-Plasso(Strike)

விறை-Phrisso(shiver with
cold)

வெட்டம்(வெளிச்சம்)-photos

(light)

[முற்றும்]

பல மொழிகளில் 'வணக்க'மும் 'நன்றி'யும்!

மொழி	காலவணக்கம்	நன்றி
1. ஆங்கிலம்	Good Morning	Thank you
2. அரபு	சஃபாஃ இல் தெர்	கட்டார் கெஃ ரெக்
3. அங்கேரியம்	யோ ரெஃக்கெல்ட்	கீ சீ நீம்
4. இசுப்பானிசு	பிவேனூசு தியாசு	கிராஃதியாசு
5. இத்தாலி	போங்சோர்னோ	கிராசியெஃ
6. இடச்சு	ஊயெஃ மோரெஃ	டாங்கீவெல்
7. இந்தோனேசியம்	டாஃபெக்	டிரீமாஃ காஃசி
8. உருசியம்	சித்ரேவ் சுருவீதியே	இசுப்புஃ சீப்புஃ
9. உருமேனியம்	பூனுஃசீவாஃ	முல்துமெசுக்
10. சப்பான்	ஓஃ காஃயோ	ஆரிங் ஆஃடோ
11. சீனம்	நிஃகாவோ	ஃசீ ஃசீ
12. செருமனி	கூட்டென் மோஃர்கள்	டான் குஃசியென்
13. சுவீடிசு	கோட் மாஃகன்	டாஃக்
14. பிரெஞ்சு	போங்ஞூர்	மெஃர்சீ பியெங்
15. போர்த்துகீசு	போன்சீயாசு	ஹூபிரீ காடு
16. போல்விசு	சீன் தாபிரீ	சீன் கூயென்
17. செர்போகுரோட்	தாபாஃர் தான்	ஃஷுவாஃலாஃ
18. நார்வே & தேனிசு	கோட்மாஃர்கள்	டாக்
19. பின்னிசு	கிஃயீவா ஊமென் தாஃ	கீதோக்சியஃ
20. துருக்கி	கியீன் ஏய்டன்	டெஃசெஃகூர் [யெஃதெஃரீம்
21. ஐலாண்டியம்	கோதாங்தாங்கின்	தாகாஃதூர்ஃ [பிரீர்

இந்திய அஞ்சல் துறை

(புள்ளி விளத்தங்கள்)

I. அஞ்சல் நிலைங்கள்:

0 1960-இல் இந்தியாவில் இருந்த மொத்த அஞ்சல் நிலையங்கள் 70,713.

0 1970 சூலை தொடக்கத்தில் 1 05,433.

0 இந்தியாவில் உள்ள ஆறு சிற்றூர்களுக்கு ஓர் அஞ்சல் நிலையம் மேனி உள்ளது. நாட்டிலுள்ள சிற்றூர்களில் பாதிக்கு நாள்தோறும் அஞ்சல்காரர் சென்று வருகின்றார்.

0 11-18 சதுரக் கற்களுக்கு ஓர் அஞ்சல் நிலையமாக இருப்பதுடன் ஒவ்வொன்றும் 4,166 பேர்களுக்குப் பணியாற்றி வருகின்றது.

0 இந்தியாவில் உள்ள மொத்த அஞ்சல் நிலையங்களில் 95,235 சிற்றூர்ப் புறங்களிலும் 10,198 நகர்ப்புறங்களிலும் உள்ளன.

0 நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு முன் இருந்ததைவிட ஐந்து மடங்கு அஞ்சல் நிலையங்கள் இப்பொழுது பணியாற்றுகின்றன. உலகில் இந்திய அஞ்சல் துறையே மிகப் பெரியதாகும்.

2. அஞ்சல்கள் முதலியன:

0 1968-69-ஆம் ஆண்டில் அஞ்சல் வழியாகச் சென்ற மடல்கள்: 605.60 கோடி.

அஞ்சல் வழி விடுக்கப்பெற்ற பதிவஞ்சல்கள்: 17.84 கோடி.

„ „ „ பண விடைகள்: 9.58 கோடி.

அஞ்சலகத்தில் இடப்பெற்ற சேமிப்புக் காசகக் கணக்குகள்:

6.93 கோடி.

அவற்றில் இடப் பெற்ற மொத்தத்தொகை: 1894 கோடி.

உருபா.

3. தொலைவரி முதலியன:

0 ஏறத்தாழ நாட்டில் உள்ள தொலைவரி நிலையங்கள்:

14,925.

0 இவற்றில் பெரும்பாலானவை சிற்றூர்ப் புறங்களிலேயே உள்ளன.

0 1970 மார்ச்சு இறுதியில் நாட்டில் உள்ள தொலைபேசிகள்: 11.75 இலக்கம்.

0 அப்பொழுது தொலைபேசி வேண்டி இசைவுக்காகக் காத்திருந்தவர்களின் தொகை: 4,14,000 பேர்.

0 இப்பொழுது நாளொன்றுக்கு ஒரு தொலைபேசி நிலையம் திறக்கப்படுகின்றது.

0 1969-70-இல் சென்ற தொலை வரிகள்: 499 இலக்கம்.

0 1969-70-இல் தொலைபேசி அலுவலகம் வழியாகப் பேசப்பெற்ற தொலைச் செய்திகள்: 783 இலக்கம்.

0 1969-70-இல் தங்களுக்குத் தாங்களாகவே அழைத்துப்பேசிக் கொண்ட தொலைச் செய்திகள்: 405 இலக்கம்.

4. செய்தித் தொடர்புக்குச் செயற்கைக் கோள்:

0 தென் மா வாரி (இந்து மாக் கடல்)க்கு மேல் 36,000 ஆயிரஞ் சீரடி (கிலோ மீட்டர்) உயரத்தில் செய்தித் தொடர்புக்குச் செயற்கைக்கோள் ஒன்று 1969 சூன் 25-இல் உலகச் சுற்றுக்கு விடப்பட்டது. இதன் வழி அஞ்சல் செய்யப் பெறும் செய்திகளுடன் தொடர்பு கொள்ள ஆர்வி, பம்பாய் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் 786 இலக்கம் உருபாவில் தரை நிலையங்கள் அமைக்கப்பட விருக்கின்றன. அவை 1971-இல் இயங்கத் தொடங்கும்.

5. வெளிநாட்டுத் தொடர்பு நிலையங்கள்:

0 இந்தியாவிலிருந்து நேரடித் தொலைவரித் தொடர்புடைய நாடுகள்: 29.

0. நேரடி வானொலித் தொலைபேசித் தொடர்புடைய நாடுகள் 28:

0 நேரடி வானொலிப் புகைப்படத் தொடர்புடைய நாடுகள்: 8.

0 இவ்வகைகளில் உலகில் உள்ள எல்லா நாடுகளுடனும் நாம் உடனடித் தொடர்பு கொள்ள முடியும்.

0 1969-70இல் நாம் கையாண்ட வெளி நாட்டுத் தொடர்புகள் வருமாறு:

தொலை வரி - 10.07 கோடி சொற்கள்.

தொலை பேசி - 5,25,000 நிமையங்கள்.

வானொலிப் படப்பிடிப்பு - 6,48,470 சதுரப் பகுநூற்றுச் சீரடிகள். (C. M.)

0 இவை யன்றிச் செய்தித் தொலையச்சு முறையும் உண்டு.

6. வானொலிப் பெட்டிகள்:

0 1969 திசம்பர் 31-இல் இந்தியாவில் 103 இலக்கத்திற்கும் மிகுதியான வானொலி அம்பகங்கள் (Licence) வழங்கப்பட்டன. அவற்றால் கிடைத்த வருமானம் 12.53 கோடி உருபா.

9 1969 இறுதியில் இந்தியாவில் 12,303 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளுக்கு இசைவு அளிக்கப்பெற்றன. அவற்றின் வருமானம் 3.19 இலக்கம் உருபா.

7. ஊழியர்கள்:

0 1969-70-இல் இந்தியாவில் உள்ள அஞ்சல்-தொலைவரி ஊழியர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை : 5.41,959 பேர்.

இவருள் பெண்கள் : 16,608.

அவர்களுக்கான கூட்டுறவு இயக்கங்கள் : 443,

—இந்தியச் செய்தி நிறுவனம்.

இடப்பெயர்

குறிஞ்சி: சிறுகுடி, குறிச்சி, மலை. கோடு. குன்று-குன்றம், கா
சோலை, புழை. கடவு, கணவாய்.

முல்லை: பாடி, சேரி, பட்டி வாடை, ஆநந்தல்.

மருதம்: முற்காலம்-ஊர், பேரூர், மூதூர், புத்தூர்; நல்லூர், ஆற்
றூர், குளத்தூர். சேற்றூர், ஆமூர், இல், குடி இருப்பு,
வாழ்வு, வயல், பண்ணை, நாடு, மங்கலம், குளம், இலஞ்சி,
ஏரி, ஆறு-ஆறை, கிணறு, ஊருணி, நெல்லூர், நெல்
வேலி, நென்மேனி, நெற்கோட்டை.

பிற்காலம்: நகர்-நகரம். எயில், கோட்டை, புரி, புரம், கோவில்-
கோயில்.

நெய்தல்:

முற்காலம்-குப்பம், கழி, காயல், கானல், கரை, துறை, கொண்கு,
சேர்ப்பு.

பிற்காலம்-பட்டினம், பாக்கம், (அலைவாய், புகார், கூடல்),

பாலை: கடம், காடு, கானம், குடிக்காடு, முதுகுடி, பறத்தலை, நத்தம்,
வலசை.

—பாவாணர்

எழுத்து பலவகை; எழுத்தாளரும் பலவகை!

‘எப்படி எழுதக் கற்றுக் கொண்டீர்கள்?’—என்று இசுடீபன் லீகாக் என்ற புகழ் வாய்ந்த ஆங்கில நகைச்சுவை எழுத்தாளரிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கப் பெற்றது. அவற்கு அவர் சொன்ன விடை இது:

“எப்படி நீந்துவதற்குப்பழகிக் கொள்கின்றோமோ, அப்படியே எழுதவும் பழகிக் கொள்ளலாம். நீந்த நீந்த நீச்சல் வரும்; அப்படியே எழுத எழுத எழுத்து வரும்” என்றாராம்,

ஆம், எழுத்தாளர்கள் பலரும் பல பக்கங்களை எழுதி எழுதியே எழுத்தாளர்களாகப் புகழ்பெற்றனர். அவர்கள் எல்லாரும் ஒரே சூழலில் வாழ்பவர்கள் அல்லர். பலரும் பல சூழலில் இருந்து எழுதியவர்கள். அவர்கள் எண்ணுவது, எழுதுவது, நூல்களை வெளியிடுவது எல்லாம் வேறு வேறு முறைகள்.

ஏறத்தாழ 60, 70 துப்பறியும் கதைகள் எழுதிப் புகழும் பொருளும் பெற்றுவிட்ட அகதா கிரு.:சீடி என்ற பெண் எழுத்தாளர் எழுதும் கதைகளில் கொலை நிகழ்ச்சிகளே நிறைய வரும். ஆனால் அவர் இதுவரை ஒரு கொலைக் குற்றவாளியைக்கூட நேரில் பார்த்துப் பேசியதே இல்லையாம். ‘தொடர்ந்து ஒன்றரை மாதங்கள் எண்ணுவேன். ஒரு கதைக்கு வேண்டிய கருவைக் கண்டு பிடித்ததும் மனமள வென்று எழுதிவிடுவேன்’ என்று அவர் சொல்கிறார்.

ஆங்கிலப் பாவலர் வேர்ட்சு ஓர்த் என்பவர் தோட்டத்தின் திறந்த பசும்புல் வெளிகளில் அமர்ந்து இயற்கையின் அழகைச் சுவைத்துக்கொண்டே இருப்பாராம். பாடல்களுக்கு வேண்டிய கருப் பொருள்கள் உள்ளத்தில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்குமாம்.

நோபல் பரிசு பெற்ற எர்ன.:ச்டீ எயிங்வே என்பவர் இசுப்பெயின் நாட்டுக் காளைச் சண்டைகளை நாள்தோறும் போய்ப் பார்ப்பாராம். அந்தச் சூழலை வைத்து அவர் பின்னிய கதையே பிற்பகலில் சாவு என்னும் நூலாக வெளி வந்தது.

ஆங்கில நாடகப் பேராசிரியர் பெர்னாட்டுசா ஒரு நாளைக்குக் கட்டாயம் ஐந்து பக்கங்கள் எழுதிவிட்டுத்தான் படுக்கப் போவாராம்

ஐந்து பக்கங்கள் என்றால் ஐந்தே பக்கங்கள்தாம்! அதற்குக் குறைவாகவோ ஒருவரிக்கூட—மிகையாகவோ எழுதமாட்டாராம். சொற்றொடர் முற்றுப்பெறாமல் போனாலும்சரி; இடையிலேயே நிறுத்திவிட்டு மீதியை அடுத்த நாள்தான் எழுதுவாராம்.

சி. எசு. பார்ஃச்டர் என்பவர் ஒவ்வொருநாள் காலையிலும் 1000 சொற்கள் எழுதி முடித்த பின்தான் வேறு வேலையைத்தொடங்குவாராம். பில்லசு பெண்ட்லி என்பவரோ இவரைப்போல் இரண்டுமடங்குச் சொற்களை ஒருநாளில் எழுதுவாராம். வில்லியம் சான்சன் என்பவர் பார்ஃச்டர் போல ஒருநாளைக்கு 1000 சொற்கள் மேனி கிழமைக்கு ஆறு நாட்கள் தாம் எழுதுவாராம். அச்சுக்குக் கொடுக்குமுன் பல முறைகள் அவற்றைத் திருத்துவாராம்.

சிறந்த கதையாசிரியரான எலிசபெத் பெவான் ஒரு நாளைக்குக் குறைந்தது ஒரு பக்கமேனும் எழுதாமல் இருக்கமாட்டாராம். மிகுதியாகப்போனால் நான்கு அல்லது ஐந்து பக்கங்கள்தாம் எழுதுவாராம்.

அந்தோனி டிரோலோப் என்ற எழுத்தாளரை ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் 5-மணிக்கு அவருடைய பணியாளர் ஒருவாளித் தண்ணீரை அவர் முகத்தில் கொட்டி எழுப்பி விடுவானாம். உடனே எழுந்து எழுதத் தொடங்குவாராம். மணிக்கு 250 சொற்கள் என்று கணக்குப் போட்டு எழுதும் எழுத்தாளர் அவர்.

சியாரசு இலியட் நாளொன்றுக்கு 400 சொற்களுக்குமேல் எழுத மாட்டாராம். ஆனால் எழுதியதைத் திரும்பப் படிக்க மாட்டாராம் அவர். அதற்குத் தேவையிராது என்று அவர் கூறுகிறார். ஒவ்வொரு சொல்லையும் அப்படி எடையிட்டு எழுதுவதாகப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றார் அவர்.

பணத்தொல்லிக்காக விரைந்து நூல்களை எழுதியவர்களும் உளர். பிரெஞ்சுக் கதையாசிரியர் சியாரசு சிமனோன் 'எவ்வளவு பெரிய கதை நூலாயினும் 25-மணி நேரத்தில் எழுதி முடித்து விடுவேன்' என்கிறார். எழுத வேண்டிய கருப்பொருள் கிடைத்ததும் எழுத உட்கார்ந்து விடுவாராம் அவர். எழுதி முடிக்கும் வரை எவரையும் நெருங்க விடுவதில்லையாம். எவர் முகத்தையும் பார்க்கக்கூட மாட்டாராம். மடல்கள், தொலைபேசிகள் முதலிய ஒன்றுக்கும் அதுவரை செவியசாய்க்க மாட்டாராம்.

இலக்கியப் பேராசிரியர் சாமுவேல் சான்சன் ஏழு நாட்களில் மாலைவேளைகளில் மட்டும் எழுதிமுடித்த நூல் 'இராசெலசு'. திருப்பிப் படிக்கக் காலமின்றி அப்படியே அச்சகத்திற்கு அனுப்பி, அச்சாகி வந்த நூல் அது.

துப்பறியும் கதைகளை எழுதிப் புகழ்பெற்ற எட்கார் வாலசு எழுதாத எழுத்தாளர் எனப்படுகின்றார். எழுதுகின்ற அளவிற்குமேல் அவர் உணர்ச்சி படைத்தவராம். பிறர் நூள் முழுவதும் உட்கார்ந்து எழுதும் பக்கங்களை அவர் ஒருமணி நேரத்தில் முடித்து விடுவாராம். எப்படித் தெரியுமா? ஒலிப்பதிவுப் பொறியொன்றை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு மனமள வென்று தன் கருத்தில் உள்ளவற்றை யெல்லாம் எழுதுவது போலவே ஒப்பிப்பாராம். மணிக்கு 1200 சொற்கள் மேனி அவரின் வேகம் இருக்குமாம். சில வேளைகளில் 3500 சொற்களைக்கூடப் பேசிப் பதிவு செய்து அச்சக்குக் கொடுத்து விடுவாராம். அச்சகத்தார் அவர் அனுப்பிய ஒலிப்பதிவு நாடாலைப் போட்டுச் சுருக்கெழுத்தாளரைக் கொண்டு பெயர்த்தெழுதி அச்சியற்றுவார்களாம். உலகப் போரைப்பற்றி 36000 சொற்களைக் கொண்ட கட்டுரை ஒன்றை ஒருநாளில் பேசி முடித்து வெளியிட்டாராம் இவர். தொடர்ந்து 60-மணி நேரம் இவர் எழுதுவாராம். இடையில் தேநீரைத் தவிர, வேறெதையும் அருந்துவதில்லையாம்.

கிரோச்சட் என்பவர் இசுடிக்கிட் அமைச்சர் என்ற நூலை 48 மணிக்குள் எழுதி முடித்தாராம். 'ஓர்ண்டில் இருநூறு' என்ற நூலை ஆர்தர் விசு பிளூரோ என்பார் ஒரே மாலைவேளையில் எழுதி முடித்தாராம்.

'அறிவின் ஏழுதூண்கள்' என்ற நூலின் ஆசிரியரான டி. இ. இலாரன்சு என்பவர் தாம், தொடர்ந்து எழுதிய நூலொன்றைத் தொடர்வண்டியில் தொலைத்துவிட்டு மனந்தளராமல் மீண்டும் அமர்ந்து எழுதினாராம்.

பத்து நாட்கள் ஒரே இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு உணவு, உறக்கம், எழுத்துமாக இருந்து இலிண்டன் மரம் என்ற நூலைத் தொடர்ந்து எழுதி முடித்தவர் சே. பி. பிரிசுட்லி என்றும் ஆசிரியர்.

இசுடீவன்சன் என்ற புகழ்பெற்ற நூலாசிரியர் தீராத எலும்புருக்கி நோயினால் தொல்லைப் பட்டவர். நோய் மிகுந்து கட்டிலோடு கட்டிலாகப் படுத்துக்கொண்டே ஏறத்தாழ 60000 சொற்களைக்

கொண்ட செல்வித்தீவு என்ற நூலை ஆறே நாட்களில் எழுதி முடித்தாராம் அவர்.

இ. எசு. கார்டனர் என்னும் கதையாசிரியர் எந்தக் கதையெழுதினாலும் ஏறத்தாழ 10 கோடி படிகள் அதில் விற்பனையாகுமாம். அவர் ஒரு நூலை எழுதி முடிக்க எடுத்துக்கொள்ளும் நாட்கள் மூன்று அவர்க்குத் துணையாகப் பத்தேழு பேர்கள் இயங்குகின்றனர். அவர் என்ன சொன்னாலும் அதை நாடாப் பொறியில் பதிவு செய்துவிடுகின்றார்களாம். செயலாளர்கள் மட்டும் அவர்க்கு ஆறுபேர்.

மிக விரைந்து எழுதும் எழுத்தாளர்களைப் போலவே, மிகவும் மெதுவாக எழுதும் ஆமை எழுத்தாளர்களும் இருக்கின்றனர். டியாடி என்ற நூலாசிரியர் 'மலரும் மண்' என்ற தம் சிறந்த நூலை எழுத இருபதாண்டுக் காலம் பிடித்ததாம். எழுதி முடித்ததைப் படியெடுக்கவே இரண்டாண்டுகள் சென்றதாம் அவருக்கு.

எழுத்தாளர்களில் பலர் வியத்தகு பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் மிகவும் அமைதியான இரவு நேரங்களையே எழுதுவதற்கு உகந்த நோமாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். சிலரோ மிகவும் சந்தடிமிக்க ஆரவாரமான இடங்களிலேயே எழுத விரும்புகின்றனராம்.

சாமர்செட்மாம் என்னும் எழுத்தாளர் நன்கு அழகு செய்யப் பெற்ற அறையில், உயர்ந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்துதான் எழுதுவாராம். அவர் எழுதும் அறையில் வண்ண வண்ண விளக்குகளைத் தொங்கவிட்டுக்கொள்வாராம். பொதுவாக எல்லாரும் எழுதுகின்ற தாளில் அவர் எழுத விரும்பமாட்டாராம். உயர்ந்த தாளில் விலை மிகுந்த தூவலைக் கொண்டே எழுதுவாராம் அவர்.

பிகமார்க்கு என்ற எழுத்தாளர்க்குப் படுத்துக்கொண்டே எழுதித்தான் பழக்கமாம். நண்பர்களுடன் பேசிக்கொண்டே எழுதும் பழக்கமுடையவராம் அவர். சார்லசு டிக்கன்சு, நிகோயா மார்லடி போன்ற எழுத்தாளர்கள் பொருளுக்காகவே எழுதினார்களாம். அவர்களைப் பிடித்து வாட்டிய வறுமையினின்று விடுபடவே எழுதித் தீர்த்தவர்கள் அவர்கள்.

ஆசுக்கார் ஓயில்லு ஏதாவது எழுதவேண்டுமானால் உணவு விடுதிகளுக்குப் போய்த் தங்கிக் கொண்டுதான் எழுதுவாராம். இசை

நாட்டம் உடைய அவர்க்கு அறையில் இசைப்பெட்டி ஒலித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே எழுதினால்தான் வருமாம்.

வறுமையின் காரணமாக மிகக் குறைந்த காசுக்கும் நூற்களை விற்ற எழுத்தாளர்களும் இருக்கவே செய்கின்றார்கள். உலகின் மிகச் சிறந்த ஆங்கிலப் பாவலர் மில்டன் எழுதிய இழந்த தூறக்கம் என்ற உயரிய நூலுக்கு அவர் பெற்ற கூலி 10 பவுன்களே ஆகும். அவர் இறந்த பின்னர் அவர் துணைவியார் அந்த நூலின் முழு உரிமைகளை யும் 8 பவுன்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்தார். உலக இலக்கியங்களின் முன்னணியில் நிற்கும் அந்த நூல் விலைமதிப்பே இல்லாதது. இதற்கு மாறாகப் பெரும் விலைபோன நூற்களும் இருக்கின்றன. என்ன: சீட்டு எயிங்வே எழுதிய கிளிமெஞ்சரோவின் பனி என்ற நூலுக்குக்கிடைத்த தொகை இருபத்தைந்தாயிரம் தாலர். அஃதாவது 9½ இலக்கம் உருபா.

நூற்களின் விற்பனை வரலாற்றிலேயே மிகுதியும் விலைபோன நூல் இசுடாலின் மகள் சுவெட்லாநா எழுதிய நினைவுகள் என்ற நூலே! 80000 சொற்களைக் கொண்ட அந்நூலுக்குப் பதிப்பகத்தார் கொடுத்த விலை 25 இலக்கம் தாலர். இந்திய மதிப்பில் 9 கோடியே 50 இலக்கம் உருபா. அஃதாவது ஒரு சொல்லுக்குப் 1187 உருபா 50 காசு! இதற்கடுத்தபடியாக விலை மிகுந்த நூல். சர்ச்சில் எழுதிய இரண்டாம் உலகப்போர் என்ற நூல் தொகுதியாகும். அதற்கு அவர் பெற்ற தொகை பத்து இலக்கம் தாலர். அதற்கு அடுத்தபடி வில்லியம் மான்செசுட்டர் எழுதிய குடியரசுத் தலைவரின் இறப்பு என்ற நூலே விலை மிகுந்த நூல் அதற்கென நூலாசிரியர் பெற்ற உரிமைத் தொகை 6 இலக்கத்து 65 ஆயிரம் தாலர்கள். தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இதுவரை ஒரு நூலுக்கென மிகுதியாகப் பெற்ற தொகை 6 ஆயிரம் உருபாவே.

இலக்கிய உலகில் வேறு சில செயல்களின் பொருட்டும் குறிப்பிடத்தக்க நூற்களும் உண்டு; எழுத்தாளர்களும் உளர். வெல்கு பெர்னாடுசா ஆகியோர் சுருக்கெழுத்தாளர்களைக் கொண்டும் தட்டுழுத்தாளர்களைக் கொண்டுமே பெரும்பாலும் நூற்களை எழுதி முடிப்பார். சர்ச்சில் தம் நூற்களைக் நடந்து கொண்டே சொல்வார். சுருக்கெழுத்தாளர் அவற்றைக் குறிப்பெடுத்துக் கொள்வார் விக்டர் யூகோ எழுதிய புகழ்பெற்ற நூலான 'லே மிசரபில்சு' (ஏழைபடும் பாடு) நின்றுகொண்டே எழுதப்பெற்ற நூலாகும்.

(திரு- விக்னர் இமானுவேல் எழுதிய கட்டுரைச் சுருக்கம்-நன்றி)

நல்ல பழக்கங்கள்.

வெளியில் விற்கும் பண்டங்களை
நல்ல பாப்பா—நீ
விரும்பித் தின்னல் கேடு செய்யும்,
நல்ல பாப்பா!

அழுகிப் போன காய் கனிகள்
நல்ல பாப்பா—நீ
அருந்துவதால் வருந்திடுவாய்,
நல்ல பாப்பா!

வளர்ந்து வரும் உகிர்களையே,
நல்ல பாப்பா—நீ
வாயி விட்டுக் கடித்திடாதே,
நல்ல பாப்பா!

களைந்த வற்றை நீக்கி விடு;
நல்ல பாப்பா—நாளும்
கழுவி அதைத் தூய்மை செய்வாய்,
நல்ல பாப்பா!

நோய் வருமுன் காத்திடலே
நல்ல பாப்பா!—தீய
நோய் தடுக்கும் நல்ல முறை;
நல்ல பாப்பா!

பாய்ந்து வரும் நீரை, முன்பே
நல்ல பாப்பா!—கரை
போட்டுத் தடுத்து விடு;
நல்ல பாப்பா!

பசிக்கு முன்னே புசித்து விடல்
நல்ல பாப்பா!—நல்ல
பாலெனினும் நஞ்சே ஆகும்;
நல்ல பாப்பா!

புசிக்கையிலும் அளவு வேண்டும்;
நல்ல பாப்பா!—இதை
போற்றி நடப்பாய் என்றும்;
நல்ல பாப்பா!

சில சிறப்பு வகை இடப்பெயர்கள்.

உரிமை நிலங்கள்:

காணி அல்லது பற்று-பொது ஆழியம் செய்தவர் குடும்பத்திற்கும், போரில் இறந்த மறவர் குடும்பத்திற்கும் நன்கொடையாகக் கொடுக்கப்பெற்ற முழுவுரிமை நிலம்.

முற்றாட்டு-புலவர் முதலியோர்க்குக் கொடுக்கப்பெற்ற முழுவுரிமை நிலம்.

இறையிலி-வரி நீக்கப்பெற்ற மானிய நிலம்.

அறப்புறம்-கல்விச்சாலைக்கும் மடங்கட்கும் விடப்பெற்ற இறையிலி.

அடிசிற்புறம்-சோற்றுச்சத்திரத்திற்கு விடப்பெற்ற இறையிலி.

கோயிற்புறம்-கோயில் வழிபாட்டிற்கு விடப்பெற்ற இறையிலி.

பண்டாரவாடை-குடிகளுக்கு உரிமையானவூர்.

சில வூர்ப்பெயர்கள்:

நத்தம்-போரினாற் பாழான வூர்.

குடியேற்றம்-மக்கள் புதியதாய்க் குடியேறிய வூர்.

தங்குமிடங்கள்:

பாசறை அல்லது கட்டூர்-போர்க்களத்தருகிற் படைமறவர்க்கமைத்த இலைக்குடல் தொகுதி (War-Camp)

பாளையம்-படைகளுடன் பொதுமக்களும் தங்கியிருப்பது. கடைத் தெருவுடன் கூடியதுமான இடம் (Military Encampment).

படைவீடு-படைமறவர் நிலபாக வதியும் இடம் (Cantonment)

தாவளம்-அயலூரில் தங்கியிருக்குமிடம் (Lodging)

நிலப்பாங்குகள்:

கரிசல்-களிமண் நிலம்.

சிவல்-செம்மண் நிலம்.

தேரி-பரந்த கடற்கரை மணல் நிலம்

கல்லாங்குத்து-வன்னிலம்.

முரம்பு-கன்னிலமேடு (தென்பாண்டி வழக்கு).

நாட்டுப்பிரிவுகள்:

பெரும் பிரிவு-மண்டலம்.

சிறுபெரும்பிரிவு-கோட்டம், வளநாடு.

சிறுபிரிவு-கூற்றம், நாடு

கீழ்ச்சிறுபிரிவு-தனியூர், பற்று (பல சிற்றூர்த் தொகுதி).

சிறுநூர்-உட்கிடை.

-பாவாணர்